

Soiréea börjar kl. $\frac{1}{2}$ 8 e. m. och slutar kl. 1.

3.

SYLVIAFÖRENINGENS

SOIRÉE,

uti Arkadiatheatern

den 27 November 1865.

Uppvisas vid ingången.

Helsingfors.

Theodor Soderhällens boktryckeri, 1865.

17/10
Kopierad
1892

Imprimatur: C. R. Lindberg.

Program.

Första Afdelningen:

(Blandad kör)

- a) Sångersfärd *M. Hauptmann.*
- b) Fågels visa *K. J. Moring.*
- c) Vårvisa *F. Pacius.*
- d) Sylvias visa *G. Linsén.*

Andra Afdelningen:

(Enkelvariett)

- a) Sent om en afton *K. J. Moring.*
- b) Fredmans Epistel N:o 42 *C. M. Bellman.*
- c) Turvatoin *Finsk folkså.*

Tredje Afdelningen:

(Blandad quartett)

- a) Melaren *K. J. Moring.*
- b) Abschied vom Wald *F. Mendelssohn-Bartholdy.*
- c) Dalpolska *Svensk folkså.*

Fjerde Afdelningen:

(Kör med sekvenser)

- Kör ur oratoriet "Årstiderna" *J. Haydn.*

Forsta Isförlningen.

a) Sångersfärd.

Musik af M. Hauptmann.

Laue Luft kommt blau geflossen,
Frühling, Frühling soll es sein,
Waldwärts Hörneckklang geschossen,
Muth'ger Augenlichter Schein.
Und das Wirren, bunt und buntes,
wird ein magisch wilder Fluss;
in die schöne Welt hinunter
lockt dich dieses Stromes Gruss.

Und ich mag mich nicht bewahren;
weit von Euch treibt mich der Wind.
Auf dem Strome will ich fahren,
von dem Glanze seelig blind.
Tausend Stimmen lockend schlagen,
hoch Aurora flammend weht,
fahre zu, ich mag nicht fragen,
wo die Fahrt zu Ende geht.

b) Fågels visa.

Musik af K. J. Morung.

Der sjöng en fågel på lindqvist:
"En liten fågel är jag förvisst,
Som nog kan spela och sjunga."

”Men borta dröjer mitt hjertas vän,
I lund och mark är han fjerran än
Och flyger långt uti skogen.”

Guds vackra engel med ögon blå,
Han satt i molnet och hörde på
Och sjöng så sakta i qvällen:

”Du lilla fågel på lindeqvist,
Gud gif din älskling åt dig så viäst,
Som du kan spela och sjunga!”

Z. Topelius.

c) Vårvisa.

Musik af F. Pacius.

De komma, de komma,
De vingade skaror, som flytt,
Till lunder, som blomma,
Till sjöar, som ljummas på nytt,
Der stormarna ilat,
Hörs sången melodisk och ljuf,
Der drifvan har hvilat,
Bar glädjen och skönheten nu.

Blott kärleken väster
En flykting från skyarnas raud,
Och himmelens gäster
Besöka blott leende land,
Mitt hjerta skall blomma,
Min känsla skall ljummas på nytt,
Kanhända de komma,
De vingade englar, som flytt.

Joh. Ludv. Runberg.

d) Sylvias visa.

Musik af G. Linen.

Jag gungar i högsta grenen
Af Harjulas högsta äs:
Vidt skina de blåa vatten,
Så långt de af ögat nås.
Af Längelmänvesis fjärdar
Der skimrar ett silfverband,
Och Roines älskliga vågor
I fjerran kyssa dess strand.

Och blå som en älsklings öga,
Och klar som ett barndomshem,
Den gungande Wesijarvi
Sig stilla smyger till dem,
Och hundrade öar sinna
Allt uti dess vida fura,
Naturens gröna tankar
I blåa vågornas luma.

Z. Topelius.

Andra Afdelningen.

a) Sent om en afton.

Ord och musik af K. J. Moring.

Och dal och sjö och väg och ö
 Ha' gått till hvila re'n.
 Och blommor små på stranden stå
 Och slumra lugesen;
 Ty vestavind dem smekt om kind
 Och vaggat dem till ro.
 Re'n duftan om i kärleksdröm
 Hon slumrar i sitt bo.

Och vännen kär, som fjerran är,
 Måm' hon väl slumrar ock?
 Var tyst, var tyst! re'n sömnen kysst
 De ljufva ögonlock;
 Och drömmar gå till henne då
 Med helsning ifrån mig:
 Att vänner här nog trogen är,
 Snart drömmar han om dig.

b) Fredmans Epistel No 42.

rörande kortspelet på Klubben.

Melodie af Bellman, arrangerad af K. Collan.

Re'n kalad jag spår — och tror
 Förhand har du, Mollberg, bror!
 Knäpp af ljusen . . . Du skall fria,
 Ropa fria,
 Kara bror!

Klöfver ess . . . Gutår — bekänn!
 Tuån, treån . . . Skål, min vän!
 Kungen, högst, för högsta ordet.
 Trumf i bördet!
 Säg du den?

Sötaste mor Wingmark, stiek öfver, stiek öfver!
 Mera klöfver,
 Mera klöfver än!

Ulla, klädd i grått och grönt,
 Med sin lifrock lysor skönt.
 Halsen med ett perlbånd randas,
 Bröstel andas
 Hvitt och skönt.
 Hur står spelet? Spela du!
 Ruter fyra, klöfver sju,
 Kungen, damen, femman, sexan!
 Tvi den hexan
 Hjertor fru!

Gråt inte, bror Mollberg — hvad hjälper du tjuter?
 Mera ruter!
 Hvem skall blanda nu?

C. M. Bellman.

c) Turvatoin.

Finsk-folke., arr. af K. J. Moring.

Vo'i minua poika raukka,
 Kuin olen turvatoin,
 Ikaän kun taivaan lintu
 Mi leatoon luotu on.

Lepäpä lintunäkin
 Omassa pesässän,
 Vaan mull' ei maailmassa
 Oo kotoa missäkään.

Emänsä linnunpoikaa
 Siivillään suojelee,
 Lumillaan talven tuisku
 Vaan minua peittelee.

De tvänne sista verserna af Suinio.

Tredje Afdelningen.

a) Metaren.

Musik af K. J. Moring.

Kom, vackra morgonstråle,
 Kom klar och skär i österns rind,
 På vindens lätta fäle
 Sträck ut kring haf och land!
 Kom att oss bry,
 Färga ny
 Dagens hy
 Och bvar moln morgonsky!

De tysta djupa vatten
 I sund och vikar solvo nyss
 Sin söta sömn i natten
 Vid tusen stjernors kyss.
 Vinden han drog
 Tidigt nog
 Öfver skog,
 Tills hvar bölja vaken log.

Det gnistrar och det glimmar
 Som eld och guld i morgonskyn.
 Och hvarje bölja simmar
 Så rosenrod om hyn.
 Siffret jag såg,
 Hur det låg
 Öfver väg,
 Och jag sjelf blef rik i håg.

Hvad mände björken tänka,
 Der, lutad öfver vikens glans,
 Han ser i vattnet blanka
 De gröna lockars krans?
 Alarnes ätt
 Skoter lätt
 Och kokett
 Framför spegeln sin tolett.

Låt se om äbbörn nappar
 Och blanka idens stimm sig tor,
 Mitt vad jag annars tappar,
 Sin kyss ej Selma ger.
 Ack, jag min tok,
 Var jag klok?
 Ref och krok
 Öfrar jag åt kärleks ok.

Här vill jag kasta ankär
 Vid brinken nära holmeas strand.
 Stör sak om mins tankar
 Gå förr än jag i land.
 Vänligt och tækt
 Blommors slägt
 Med hvar flägt
 Sänder hit sin andedragt.

Vår lilla röda stuga
 Bland al och björk så bra syns här;
 Jag kunde se en fluga
 På Selmas fönster der.
 Vackraste vän,
 Sofver än
 Du i den,
 Fast så skön är morgonen?

Hollah! det drog i refven.
 Nu blir det allvar märker jag,
 En abbor fast är blefven.
 Och han tog stadigt tag.
 Gör ej besvar;
 Men . . . se der
 Röd och skär
 Selma, Selma, Selma är!

Z. Topelius.

b) Abschied vom Wald.

Musik af F. Mendelssohn-Bartholdy.

O Thaler weit, o Höhen!
 o schöner grüner Wald,
 du meiner Lust und Wehen
 andächtiger Aufenthalt!
 da draussen stets betrogen
 saust die geschäftige Welt;
 schlag noch einmal die Bogen
 um mich da grünes Zeit!

Bald wird ich dich verlassen,
 Fremd in die Fremde geh'n,
 auf hant bewegten Gassen
 des Lebens Schauspiel seh'n.
 Und mitten in dem Leben
 wird deines Ernst's Gewalt
 mich einsamen erheben,
 so wird mein Herz nicht all.

v. Eichendorff.

c) Dal-polska.

Svensk folks., arr. af K. J. Moring.

Tralalalala — — — — —
 Kom du vackra flicka, kom och låt oss dansa,
 Du och jag vi skola bli ett par, vi två.
 Hör du lilla flicka på ett ord:
 Säg vill du blifva mig en vän så god?
 Tralala — nej det vill jag ej.

Fjerde Afdelningen.

Kör ur oratoriet "Arstiderna". Musik af J. Haydn.

Kom hulda vår, du himlens gåfva, kom!
Ur död och dvula kall
Uppväck naturen all.

Han malkas re'n den ljufva vår;
Re'n känna vi dess ljunna flägt,
Snart är till lif naturen väckt.

Åck, jublen blott i fortid ej!
Man sett:
Mång ljuflig vördags aftonflägt
Blef åter vintervind,
Och nattens andedrägt
Har isat hvar blommas kind.

Kom hulda vår, du himlens gåfva, kom!
I våra dalar sänk dig ner —
O, kom! Ej bida längre mer!